

Sara ir magnetinio rezonanso tyrimas

Džiulijan Doman
Paremta tikra istorija

„Kai Kristus buvo čia, žadėjo, kad atsiųs Globėją – Dvasią Šventąją, nemarų Draugą mūs“ (Vaikiškų dainelių knyga, 56).

A trodo, reikės atlikti Saros nugaros magnetinio rezonanso tyrimą“, – pasakė gydytojas Frenkas. Jis nusišypsojo Sarai. „Šiam tyrimui jus užregistruosiu rytojui. Grįšiu po kelių minučių.“

Sarai jau kurį laiką skaudėjo nugarą. Kai ji tą rytą pabudo, nugarą skaudėjo taip, kad vos galėjo išsitiesti, jau nekalbant apie vaikščiojimą. Sara su motina atėjo pas gydytoją Frenką išsiaiškinti, kas negerai.

„Vėl magnetinis rezonansas?“ – paklausė Sara, žiūrėdama į mamą. Kartą jai jau buvo atliktas magnetinio rezonanso tyrimas. Ji prisiminė, kaip buvo baisu gulėti dideliame vamzdyje, fotografuojančiame jos kūno vidų.

„Apgailėstauju, Sara, – tarė mama. – Tačiau nuotraukos padės gydytojui Frenkui sužinoti, kodėl tau skauda nugarą. Žinau, kad tau pavyks. Juk ir aš ten būsiu su tavimi.“ Mama suspaudė Saros delną.

„Bet tu negalėsi būti kartu su manimi ten, viduje“, – tarė Sara. Ji nulenkė galvą, o jos veideliu nuriedėjo ašara. Mama galėjo būti su ja viename kambaryje, tačiau kai Sara bus įkelta į mašinos vidų, turės būti viena.

Mama apkabino Sarą. „Tai tiesa, bet ar žinai, kas galėtų tave ten paguosti?“

Sara prisiminė girdėjusi vieną iš Šventosios Dvasios vardų: *Guodėja*. Galbūt Šventoji Dvasia galėtų padėti jai nebijoti?

Sara paklausė: „Šventoji Dvasia?“

Mama linktelėjo. „Teisingai. Gali pasimelsti ir paprašyti, kad tau padėtų Šventoji Dvasia. Aš su tėčiu irgi pasimelšime dėl tavęs.“

Sarai kilo puikus sumanymas. „Ar galiu paprašyti, kad tėtis man suteiktų palaiminimą?“

Mama nusišypsojo. „Žinoma. Žinau, kad jis mielai tai padarys.“

Tą vakarą tėtis uždėjo savo rankas Sarai ant galvos ir suteikė jai kunigystės palaiminimą. Kai jis laimino Sarą, kad ją paguostų Šventoji Dvasia, švelnus ir šiltas jausmas užliejo jos kūną. Tas jausmas jos neapleido visą naktį.

Kitą rytą Sara jau gulėjo ant gulto, kuris turėjo ją įvežti į didelį magnetinio rezonanso mašinos vamzdį. Mintyse ji kartojo per palaiminimą tėčio jai ištartus žodžius: *Ten tave guos Šventoji Dvasia*. Sara suspaudė mamos delną. Po to seselė įvežė ją į mašiną.

Jos nugarą fotografavusi magnetinio rezonanso mašina skleidė juokingus garsus. Sara turėjo gulėti labai ramiai,

Analiza F., 6 m.,
Jutos valst., JAV

Kai buvau penkerių, man išoperavo tonziles ir adenoidus. Labai nerimavau ir baiminausi. Tėtis man suteikė palaiminimą. Po palaiminimo aš nustojau nerimauti ir buvome abu laimingi, nes jautėme Šventąją Dvasią.

antraip nuotraukos gautųsi neryškios. Pradžioje ji supanikavo, tačiau ją vėl užliejo šiltas jausmas. Ji jautėsi, lyg ją apkabino mama. Arba lyg ją būtų užklojusi maloni šilta antklodė. Ji suprato, kad viskas bus gerai. Ir štai tyrimas jau baigtas!

Savo kabinete gydytojas Frenkas Sarai ir mamai parodė Saros nugaros nuotraukas. „Tau puikiai sekėsi gulėti ir nejudėti, – Sarai tarė prie jos priklaupęs gydytojas Frenkas. – Šios nuotraukos rodo, kad tavo nugarai reikės operacijos, padėsiančios tau lengviau vaikščioti.“

Sara susigūžė.

„Operaciją norėtume atlikti kuo greičiau“, – tarė gydytojas Frenkas, žiūrėdamas į Saros mamą. Tada jis vėl atsisuko į Sarą. „Po operacijos tau gali prireikti dar kelių savaičių, kol galėsi vėl jaustis taip, kaip ir anksčiau, bet stebėdamas tave šiandien, žinau, kad tu puikiai su tuo susitvarkysi.“

Sara bandė galvoti apie visa tai, ką galės daryti po to, kai gydytojas Frenkas išgydys jos nugarą. *Galėsiu bėgioti, plaukioti ir šokti į didelę lapų krūvą*. Ji ilgėjosi viso to. Tačiau operacija yra baisiau nei magnetinio rezonanso tyrimas! Tuomet Sara prisiminė savo maldas ir ypatingą palaiminimą. Dangiškasis Tėvas jai pasiuntė Guodėją. Jis ir vėl jai padės.

Ji pažvelgė į gydytoją Frenką. „Ir po to galėsiu šokti į didelę lapų krūvą?“ – paklausė.

Jis šyptelėjo. „Ir po to galėsi šokti į didelę lapų krūvą.“ ■

Autorė gyvena Kolorado valstijoje, JAV.

ILUSTRAVO DEIVIDAS HABENAS